

Pedagógusaink maguk mellett érzik pártunk segítő irányítását

A pedagógusnap ünnepségei Szegeden

A pedagógusnap ünnepségei már szombaton megkezdődtek. Több iskolában köszöntötték a szülők és a diákok a pedagógusokat. Vasárnap délelőtti 9 órakor pedig a zsúfolásig telt Szabad-ság-moziban megkezdődött a nagy ünnepség. Kiss László elvtárs, a Városi Tanács oktatási osztályának vezetője nyitotta meg az ünnepséget, majd Dénes Leó elvtárs, a Városi Tanács végrehajtó bizottságának elnöke mondott ünnepi beszédet.

Szeged város dolgozó nevében, a Városi Pártbizottság és a Városi Tanács nevében szeretettel köszöntöm Szeged nevelőit a mai pedagógusnapon — mondotta —. A nap jelentőségét fokozza, hogy felszabadulásunk tizedik évében ünnepeljük. Az elmúlt tíz év eredményeként megállapíthatjuk, hogy iskoláink oktató-nevelő munkája évről évre jobbra vált, erősödött a tanulók hazafias érzése, emelkedett műveltségi színvonaluk.

Nevelőink nagy többségét ott látjuk az országépítés, a szocializmus építésének más területein is:

a felnőtt dolgozók oktatása, a tanfolyamok, ismeretterjesztő előadások szervezése az 6 közreműködésük nélkül szinte elképzelhetetlen, de számottevő tudományos fejteketéket ki tudományos intézeteink mellett is.

Pedagógusaink saját életükön tapasztalják, hogy a népi demokráciában lehetnek valóban igazi nevelők, az ifjúság formálói, akik a fiatalokat a magasabb, szocialista erkölcsiségre, a munkáséletre, a tudomány megbecsülésére és a haladó múlt ismeretére nevelik és megtanítják arra, hogy a marxizmus — leninizmus segítségével világosan tudjon látni és tudatosan gondolkodni. Ma a pe-

dagógus valóban népe tanítója lett, megtalálhatta igazi hivatását.

Szeged dolgozóit azt várják pedagógusainktól, hogy még bátrabban haladjanak előre, még bátrabban alkalmazzák az élenjáró szovjet pedagógia tapasztalatait, a haladást biztosító építő bírálatot és az ösztönző önbírálatot.

El kell érniünk városunkban, hogy tanulóifjúságunk ne csak az általános iskolát végezzék el, hanem a középiskolát is.

Azt akarjuk, hogy az elővándor esztendőben a termelőmunkában az ipar, a kereskedelem és a mezőgazdaság területén is középiskolát végzett, érettségizett ifjúságunk álljon a munkaszakmákban, a gyaluk, az esztergapedok és a traktorok mellett.

A mai pedagógusnap alkalmával, amikor ezeknek a nagyvárú feladatoknak a megvalósítására gondolunk, fel kell vetnünk olyan kérdéseket is, amelyek tisztázása feltétlenül szükséges ahhoz, hogy célunkat mielőbb elérhessük.

Nevelőink között — ha kis számban is — előfordulnak még tudománytalan, helytelen, jobboldali nézetek, eltérések pártunk politikájától.

Ezekre a hiányosságokra pártunk Központi Vezetőségének márciusi határozata világosan rámutat és megismertetésükre megjelöli a helyes utat. Közvetítésünk területén gyakori volt a közelmúltban az eredmények semmibe vétele, a nehézségek, hibák eltűzése. Kétségtelenül vannak hibák az általános iskolai oktatás területén, a tárgyi feltételekben. A panaszkodók azonban elfelejtik azt a különbséget, ami a mai általános iskola és a régi elemi iskola között

van. Igaz, hogy zsúfoltak középiskoláink, de ne feledkezzünk meg arról, hogy a középiskolai tanulók száma háromszorosa a felszabadulás előttinek, s hogy dolgozó népünk gyermekei vették birtokukba ezeket az intézményeket.

Igen hiányos az iskolai DISZ-szervezetek munkája — mondotta a továbbiakban Dénes Leó elvtárs —. A nevelők kötelessége, hogy a rendelkezésükre álló eszközökkel segítsék és támogassák az iskola ifjúságának DISZ-szervezetét. Meg kell javítani az iskolákban az ideológiai-politikai nevelőmunkát is.

Dénes elvtárs beszédét a következő szavakkal fejezte be:

Szeged dolgozóit szeretettel tartják számon a pedagógusok működését. Ezért mindnyájuknak azt kívánjuk, hogy a jövő iskolai évben még jobb eredmények születessenek! Biztosíthatjuk pedagógusainkat, hogy

munkájukban mindig maguk mellett fogják érezni pártunk állandó segítő, ösztönző irányítását,

útmutatását, dolgozó népünk bizalmát, szeretetét. Ez az útmutatás, bizalom és szeretet serkentsé pedagógusainkat arra, hogy az elkövetkezendő időben még nagyobb eredménnyel és sikerrel munkálkodjanak városunk ifjúságának nevelésén.

Dénes Leó elvtárs beszéde után kiosztották a jutalmakat és a kitüntető jelvényeket. „Az oktatásügy kiváló dolgozóit” lettek: Nikolenyi István, Berta György, Köhler Józsefné, Sallay Imréné, Cserei Katalin, Koczián József és Hofegsang Péter, kiváló dolgozó pedig Bárkányi József. A népművelés terén végzett jó munkájukért Waldmann József és Szécsi József kaptak jutalmat. Ezenkívül pénzjutalmat kapott az I. kerületből 39, a II. kerületből 17 és a III. kerületből 22 pedagógus, az illetékes szakminisztériumoktól pedig további húsz. A jutalmak kiosztása után az ifjúság és a tömegszervezetek képviselői üdvözölték a nevelőket. Majd gazdag kultúrműsor következett.

Délután fél 5-kor a pedagógusnap további műsoraként tornaünnepélyt rendeztek a Haladás sporttelepen az összes szegedi középiskolák tanulóinak részvételével. Este 8 órakor pedig 650 személyes ünnepi díszvacsora volt a Hungária étteremben Szeged élenjáró pedagógusainak.

Mi akadályozza a keresett leányka szandál készítését a Cipőgyárban?

A Szegedi Cipőgyár dolgozói is készülnek a harmadik negyedév feladatainak végrehajtására. Május 6-án szerezünk tudomást a kereskedelem kívánságáról, amely szerint leányka szandált kell gyártanunk. A kereskedelem kérésének örömmel tettünk eleget, mert tudjuk, hogy ezzel elősegítjük a szükségletek tökéletesebb kielégítését.

A leányka szandál gyártásával kapcsolatban meg is tettük a megfelelő intézkedéseket. Május 7-én megrendeltük a leányka szandál készítéséhez szükséges kaptafákat és stancskéket. A hiba ott kezdődött, hogy a Budapesti Kaptafagyár egy-

szerűen nem vállalta az általunk kért határidőre a kaptafák legyártását. Kikötötték azt is, hogy a különböző nagyságú kaptafákat nem szortimentben — nem a szükségleteknek megfelelően — szállítják. Nyilvánvaló, hogy nem lehet különböző nagyságú leányka szandálkat készíteni, ha nincs különböző méretű kaptafa. Különben a kaptafagyárból szorszerűen ezeket írták: „Júniusban nem készitünk kis-számú leányka kaptafát, mert ez részünkre termelési érték-kiesést jelentene”. Megjegyzendő, hogy a leányka szandál gyártása nálunk is jelent termelési érték-kiesést,

de mégis csináljuk a szandálokat, mert azok igen szükségesek.

Vajon gondoltak-e a Budapesti Kaptafagyár — vagy másnéven Bőrpári — kaptafák-termelő Vállalat — vezetői arra, hogy a Szegedi Cipőgyár dolgozóit a szükséges kaptafák hiánya miatt nem tudják teljesíteni a rájuk bízott feladatokat? Gyárunknak nagy szüksége van a megrendelt 31-től 38-as számú kaptafákra június 15-ig, hogy a dolgozók gyermekeinek cipőket készíthessünk.

A Budapesti Cipőtervező és Mintakészítő Vállalattól pedig azt várjuk, hogy a stancskéket a kért határidőre készítsék el, hogy gyártani tudjuk a leányka cipőket.

Szöllősi Sándor,
a Szegedi Cipőgyár igazgatója

Vállalás az üzemekben az MSZT fennállásának 10. évfordulója tiszteletére

A Szegedi Kenderfonógyár, a Szegedi Ruhagyár és az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat dolgozói is lelkesen csatlakoztak a Szegedi Textilművek dolgozóit által kezdeményezett mozgalomhoz, hogy méltóan ünnepeljék az MSZT fennállásának 10. évfordulóját. A három szegedi üzemben MSZT-műszakot tartanak, s a nagy évfordulóra vállalták tetteket.

A Kenderfonógyár dolgozói megígérték, hogy június havi termelési tervüket értékben 1 százalékkal túlteljesítik és a második negyedévi export-tervüket június 15-ig befejezik. Az olasz származású rostokból júniusban legalább tíz tonna megtakarítást érnek el. Vállalták, hogy tovább szélesítik a munkamódszerátadás szovjet, Kovaljov-mozgalmát és így a százszázalékon alul termelő dolgozók számát 2 százalékkal csökkentik.

A Ruhagyár dolgozói június 6-tól 12-ig MSZT-műszakot tartanak. Vállalták, hogy havi tervüket 100,5 százalékra teljesítik, 99,4 százalékos minőség mellett. Orjáratot indítanak a

százszázalékon alul teljesítők megsegítésére.

Az Újszegedi Kender-Lenszövő dolgozói szintén MSZT-műszakot tartanak június 6—12-ig. Vállalták, hogy a második negyedévi export-tervüket június 15-re kifogástalan minőségben teljesítik. Öt sztahanovista, MSZT-tag védnökséget vállalt öt százszázalékon alul teljesítő dolgozó felett, s hozzásegítik őket magasabb termelési eredményeléréséhez.

A Szegedi Konzervgyár az első az élelmiszeripar gyárainak versenyében

Az élelmiszeripar dolgozói májusban nagyszerű termelési eredményeket értek el: havi tervüket 108,9 százalékra teljesítették.

Az iparágak közül a konzervipar dolgozói érték el igen szép eredményt, havi tervüket 121,3 százalékra teljesítették. A gyárak versenyében a Szegedi Konzervgyár lett az első 155,1 százalékos teljesítménnyel.

Vegyipari és Energiaügyi Minisztérium iparágai közül a kőolajbányászat 103,2 százalékra teljesítette májusi előirányzatát.

A nehéz vegyipari igazgatóság 105,2 százalékra teljesítette globálisan májusi tervét.

≡ HIREK ≡

— Egy hét alatt 532 taggal gyarapodtak az ország termelőlövőkezetei. Május utolsó hetében 460 család lépett a termelőlövőkezekbe. A családok 798 hold földdel és 532 új taggal gyarapították a közös gazdaságokat.

— Az újszegedi November 7. Kultúrthozban június 8-ra tervezett kertészeti szakkör, az előadó hivatalos elfoglaltsága miatt elmarad. A szakkört 22-én este fél 8 órakor tartják meg.

— Százötven úttörő üdül a nyáron a szegedi járásból Eger, Csillebérc s Miklóspuszta üdülő táborokban. Üdültetésben az év folyamán legjobb úttörő munkát végző párttagok vesznek részt. Az idén a szegedi járás minden községéből, minden tanyai iskolájából eljutnak majd a legjobb úttörők az üdültáborokba.

— Harminnégyezer facsemetét ültetett el Szeged járás területén az úttörők a tavaszi fásítás idején.

Könyvheti ünnepségek Szegeden

Az idei könyvhét Szegeden szombaton este az egyetem központi épületének aulájában kezdődött meg. Az ünnepi ülés elnökségében Tamási Áron Kossuth-díjas fró, Telkes György, az MDP szegedi bizottsága kulturális osztályának vezetője, Korek József, a városi tanács népművelési osztályának vezetője, Madácsi László, a szegedi frócsoporthoz tartozó elnöke és Ertsey Péter foglalt helyet. Ertsey Péter megnyitotta szavai után Madácsi László mondott beszédet. Ezután irodalmi műsor következett, melyben Tamási Áron írást olvasta fel, majd Lászlóffy Kata és Mezey Lajos, a Nemzeti Színház művészei szavaltak, majd Tamási Áron dedikálta könyveit.

Az ünnepi könyvvásárlás vasárnap délelőtti 10 órakor kezdődött meg. A Széchenyi téren felállított könyvsátor mellett a Béke-zenekar játéka gyűlekezett össze a közönség, majd Németh Ferenc megnyitotta szavai után megkezdődött a könyvvásárlás. Innét a Klauzál térre vonultak a zenészek, ahol az Állami Könyvtérjesztő Vállalat sátra állt. Itt Ertsey Péter mondott rövid beszédet.

Délelőtti 11 órakor a Hazafias Népfőnt Vörösmarty utca 7. szám alatti helyiségében „A szabad magyar könyv tíz éve” címmel kiállítás nyílt. A kiállítást Baróti Dező egyetemi tanár, bölcsészkarján dékán nyitotta meg. A Somogyi Könyvtár, az Egyetemi Könyvtár, az Orvosegyetem Könyvtára és a Gorkij Könyvtár gazdag anyaga mutatta be könyvkiadásunk fejlődését felszabadulásunk óta.

A felsővárosi Móra Ferenc Kultúrthozban irodalmi est volt vasárnap abból az alkalomból, hogy a szegedi Tiszatáji Magvető könyvkiadóval együtt megjelentette Móra Ferenc „Hannibál feltámasztása” című regényét. Az irodalmi esten Vajta István főiskolai docens tartott előadást, Lódi Ferenc pedig verseiből olvasott fel. A kultúrthozban énekkara Becskey Balázs karnagy vezényletével Móra Ferenc verseire komponált dalokat énekelt.

Az ünnepi könyvhét gazdag műsora ezzel még nem ért vé-

get. Irodalmi estek, előadások, könyvkiadás és kiállítások lesznek a szegedi üzemekben és kultúrthozokban, könyvvásárlás lesz valamennyi üzemben és vállalatnál. Az ünnepi könyvhét egyik érdekesebb rendezvénye az a szavaloverseny lesz, melyet a Juhász Gyula Kultúrthozban rendez szerdán este 7 órakor a városi tanács népművelési osztálya és a kultúrthozban vezetője. A szavaloversenyre szerdán délig lehet bevezetni a kultúrthozban irodájában, illetőleg a városi tanács népművelési osztályán.

Üllés községben az utóbbi egy év alatt annyira ellanyhult a pártmunka, hogy a községi pártbizottság híre-hamva se volt. A párttagok minden indoklás nélkül, egyszerűen nem mentek el a taggyűlésekre, a pártbizottságok a kerítéseken adogattak be a tagsági bélyegyet, vagy a piacon lesték meg a párttagokat s ott nyomták bele kinek-kinek a markába. Arról meg beszélni sem lehetett, hogy a párttagok felvilágosító munkára vállalkozzanak a község területén. Nem is vállalkozhattak, hiszen a pártbizottság élén olyan ember állott, aki egyáltalán nem tartotta feladatának a pártbizottság életének mozgalmassá tételét, állandó javítását.

Jakus Ferenc volt a községi titkár, de nemhogy párttitkárnak, de még egyszerű párttagnak is méltatlannak bizonyult. A rábizott pártbizottságot lelkiismeretlenül hagyta szétbomolni, holott minden erejével, minden tudásával arra kellett volna törekednie, hogy a párttagokat az alapszervezetben belül megtalálja a tanulás és a pártmunka lehetőségét, a párt politikájáért folytatott harc felemelő érzését. Jakus Ferenc mindenütt volt, csak éppen a párttagok között nem. Nem egyszer előfordult az, hogy a kocsmából, a biliárdasztal mellől ráncigálták el a vezetőiülésre. Persze rendszerint akkor mentek már érte, amikor a többi

vezetőségi tag legalább egy órát várakozott e hanyag emberre. Érthető tehát, hogy a tagság ezt látván, elkedvetlenedett, nem talált magának munkát, sem otthon az alapszervezetben belül. A taggyűléseket az üllési pártbizottság vezetősége nagyon ritkán tartotta meg, s ha össze is hívták a tagságot, jó volt, ha 15—20 százalékuk megjelent.

Szívesen vállalta a falusi pártmunkát

Ezelőtt öt héttel ilyen körülmények között vette át Fekete Mária elvtársnő az üllési községi pártbizottság titkári teendőit. Miután alaposan belemélyedett a pártbizottság feladataiba, csodálkozva állapította meg, hogy elődje nemcsak a tagokat, az elvtársak nevelését, hanem magát a nyilvánvalóan lelkiismeretlenül elhanyagolta. Jónéhány olyan párttag volt, akinek zsebében volt ugyan a tagsági könyv, de a községi pártbizottság nyilvántartásában nem szerepelt. Az új párttitkárnak ezek a tapasztalatok semmiestire sem növelték az önbizalmát. Tájékozódási lehetőségét. De Fekete elvtársnő nem olyan ember, aki egykönnyen megijed a nehezebb feladatoktól. A közelmúltban, mielőtt a párt

ÚJ FELADATOK ELŐTT

Üllésre küldte, az Igási úti Állami Gazdaságban volt személyzeti felelős, s ott többszáz emberrel kellett foglalkoznia. S mivel többéves tapasztalata van már az emberrel való bánásmódban, nemhogy megijedt volna a nagy káosztól, amit lelkiismeretlen elődje előidézett, hanem azonnal azt kutatta, mit lehetne tenni a türethelyzet megjavításáért.

A megyei pártbizottságtól Fekete Mária elvtársnő azt a nagyszerű feladatot kapta, hogy az üllési községi pártbizottság szénáját hozza rendbe, javítsa meg politikai munkáját és életét. Öt szívesen vállalta ezt a feladatot. Megértette a Központi Vezetőség határozatát és annak alapos tanulmányozása után rájött arra, hogy falun a pártmunka sok szépséget, nagyszerű lehetőséget rejt magában.

Nincs ennél szebb munka

Amikor előbbi állását otthagytta, s elment ebbe a minden nagyobb helytől távolos községbe, tisztában volt azzal is, hogy fizetése kevesebb lesz. Mégis vállalta e nagyszerű munkát. Mert van-e szebb dolog annál, mint emberekkel foglalkozni, elvtársakkal, egy egész község lakosságának politikai nevelésével? Bizony nincs! S

aki ezt átérzi, aki ezt megérti, annak nincs oka arra, hogy bármilyen nehézségektől visszariadjon. Aki megértette, tudja, hogy a párt mindenkor segíti, nehéz napjaiban mellé áll tanácsaival, segítő kezével.

Az igaz, hogy kezdeti nehézségek még vannak. Hiszen nem megfelelő a párt-helyiség sem arra, hogy igazi szervezeti életet teremthessenek benne. Az is nehezíti a munkát, hogy a községben tulajdonképpen ismeretlen. Mindössze öt hét áll mögötte, ami valljuk meg nem sok idő ahhoz, hogy a község életének minden adottságát megismerje. Fekete Mária elvtársnő azonban bízik abban, hogy rövidesen minden emberrel közelebből megismerkedhet a községben, legelőször a párttagokkal igyekszik megismeretni a szoros kapcsolatot. Utána nyakába veszi a tanyavilágot, mindenholva el akar látogatni. Már vett is kerékpárt, hogy munkája jobban menjen s gyorsabban tudjon közlekedni a területén. Hiszen „keréken” mégis csak gyorsabb, könnyebb az út. Amikor terveiről beszél, halvány pír önti el kerek, barna arcát s apró, barna szeme felragyog örömtől. Elmondja azt is, hogy minden párttagot a la-

kóhelyén látogat meg; — így nemcsak a párthelyiségben találkoznak, hanem az elvtársak családi körülményeit is közelebbről megismeri, látja, s ezáltal a tagság életének alaposabb ismerőjévé válik.

Sok teendő vár az új párttitkárra

Üllés községben nagyon sok teendő vár az új párttitkárra. A politikai munka megjavításával feltétlenül elő kell segíteni a termelőlövőkezeket fejlesztését. Üllés a legkézefoghatóbb példa arra, hogy ahol nem lelkiismeretes a párttitkár, s ahol a pártbizottságban nem jó a politikai munka, azon a helyen a termelőlövőkezek fejlesztése sem megy, egyhelyben topog, vagy ami még rosszabb: mindinkább megromlik az egyéni parasztság és a termelőlövőkezek közötti kapcsolat, amelyet nehéz munkával, gondos felvilágosítással teremtetek meg.

Fekete Mária elvtársnő nagyon szép és nagyon nagy munkára vállalkozott Üllésen. De amint a kezdeti eredmények bizonyítják, s ahogyan a termelőlövőkezek tagsága és a község lakossága beszél az új párttitkárról, minden remény meg van arra, hogy valóban újjászerveződjék, virágzásba szökjenjék Üllés községben a pártélet.

K. L.